

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ **Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ**

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ **Ι. ΜΠΗΤΟΣ**

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

ΑΝΟΙΞΕ τέλος πάντων ἡ Βουλὴ μας καὶ ἀρχίζουσι αἱ ἐργασίαι τῶν... χασομέρηδων. Οἱ Κωνσταντινουπολίτες θὰ περάσουν ὠραῖον χειμῶνα, ἐνῶ ἡμεῖς ἐδῶ στερούμεθα καὶ τοῦ ἐλαχίστου θεάματος. Ἡ Θεσσαλονικὴ, ἡ ὁποία ἐχάρισεν εἰς τὸ Ἔθνος τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν Βουλὴν, νὰ μὴν ἠμπορεῖ νὰ ἴδῃ μῆτε ἓνα καυγᾶν.... κυνοβουλίου! Μὰ εἶναι δικαιοσύνη αὐτό;

ΑΛΛ' ἄς εἶναι. Ἡ Βουλὴ ἀνοίξε καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαῖον. Διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων δίδει καὶ εἰς ἡμᾶς ὕλην διὰ νὰ λέγωμεν ἀνοησίες χωρὶς νὰ πληρῶνωμεν φόρον· ἀπαράλλακτα, ὅπως κάνουν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως, ὅτι ἐμεῖς τὰς ἀνοησίας μας θὰ τὰ ἐμπνεώμεθα ἀπὸ τοὺς πατέρας τοῦ ἔθνους κατόπιν σκέψεως, ἐνῶ ἐκεῖνοι θὰ τὰς κατεβάσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ κεφάλαι των χωρὶς τὸ διάμεσον τῆς.... σκέψεως.

Η ΒΟΥΛΗ μας λοιπὸν ἀνοίξε καὶ πάλιν καὶ ἔκαμεν ἀρχὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς μετὰ λόγον τοῦ θρόνου. Ὁ λόγος αὐτὸς ἀκούσεν ἕως τώρα τόσα.... λόγια, τὰ ὁποῖα ἐβγήκαν ἀπὸ διάφορα σοφὰ κεφάλαια, ὥστε μᾶς ἀπαλλάσσει τοῦ κόπου νὰ τὸν σχολιάσωμεν κ' ἐμεῖς. Τοῦτο μόνον λέγομεν: ὅτι ἄλλοι τὸν εὗρηκαν μακρὸν καὶ ἄλλοι κοντόν. Γι' αὐτὸ καὶ εἶπε καθένας τὸ μακροῦ του καὶ τὸ κοντοῦ του. Μόνον ὁ συνάδελφος κ. Μακρίδης τοῦ "Ἐμπρός," δὲν εἶπε τίποτε.

ΕΙΣ ΤΟΝ λόγον αὐτὸν ἔγινε ἀρκετὸς λόγος διὰ ποίους λόγους πρέπει ν' αὐξηθοῦν οἱ φόροι.

Καὶ δι' ἐν μόνον πρᾶγμα δὲν ἔγινε κανένας λόγος. Ἀπὸ ποῦ θὰ ἠμπορέσῃ ὁ λαὸς νὰ πληρῶσῃ τοὺς νέους φόρους. Ἴσως ὅμως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀργότερον νὰ ἔχουν τὸν λόγον οἱ... δημόσιοι εἰσπράκτορες.

ΑΙ ΤΑΚΤΙΚΑΙ ἐργασίαι τῆς νέας συνόδου τῆς Βουλῆς ἤρχισαν μετὰ τὴν σπουδαιοτάτην συζήτησιν περὶ τοῦ «πόδας ὠρας» πρέπει νὰ ἐργάζονται οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους. Ἡ συζήτησις διεξήχθη μετὰ πολλὴν ἡσυχίαν. Καὶ ὁυσικᾶ, ἀφοῦ ἦτο συζήτησις περὶ... τευπελιᾶς.

Ἀλλὰ πρέπει νὰ εἰμεθα καὶ ὀλίγον δίκαιοι. Τὴν συζήτησιν αὐτὴν τὴν ἔκαμαν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀποδείξουν ὅτι εἶναι σωστοί.... Ἀνατολίτες, δηλαδὴ ραχατλίδες.

ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ λοιπὸν τοῦ ἔθνους ἀπεφάσισαν ραχατλιδικῶτα νὰ ἐργάζονται τρεῖς ἡμέρας τὴν ἐβδομάδα καὶ ἐπὶ ἕξ ὥρας τὴν κάθε ἡμέραν· καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ κουράζονται πολὺ, τὸ ὁποῖο εἶναι πολὺ σπουδαῖον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς των· ἐπειδὴ, καθὼς εἶπε κάποιος ἐξ αὐτῶν, πρέπει νὰ μὴ εἶναι κουρασμένο τὸ σῶμα των γιὰ νὰ κατεβάσουν γερὰς ιδέας. Καὶ πολὺ σωστά· καὶ ἀεὶρα ἂν κοπανίξῃ κανεὶς διαρκῶς, πάντα θὰ κουρασθῇ.

ΕΝΑΣ μάλιστα βουλευτῆς εἶπε καὶ τὸ λατινικὸν ῥητὸν «μένε σάνε ἰν κόρπορε σάνο» ἢ καθὼς ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας «νοῦς ὑγιῆς ἐν σώματι ὑγιεῖ.» Συμφωνοῦμεν πληρῆστα μετὰ τὸν... προλαλήσαντα, ὅστις καθὼς φαίνεται... δὲν τρώει σάνο. Διὰ τοῦτο συνιστῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τοὺς πατέρας τοῦ ἔθνους γυμναστικὴν καὶ πρὸ πάντων... δρόμον· καλὸ ὅμως εἶναι νὰ παίρνουν καὶ καμιά ψυχρολουσία. Ὅχι ὅμως σὲν ἐκείνας ποῦ δίδουν αὐτοὶ εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ἔθνους μετὰ τὰς τοιαύτας συζητήσεις των.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

Η ΕΙΣΠΡΑΞΙΣ ΤΩΝ ΕΓΓΕΙΩΝ ΦΟΡΩΝ

— Να σοῦ δείξω ἐγώ, παληάνθρωπε νὰ γυρεύης... ἔγκυο φόρο!...

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

- Σφοῖγος.— Ἀπαραίτητον προσόν νεαρᾶς χήρας.
- Εὐθυμία.— Ἀπαραίτητον προσόν πάσης ζωντοχήρας.
- Ἐξάδελφος.— Παραπληρωματικὸν μόριον καλοκαυμένης παραμάνας.
- Ὀνειροπόλησις.— Ἐπάγγελμα παντὸς χασομέρη.
- Προξενίτρια.— Ἄγγελος Σατάν, πρόδρομος ἐπιχειμένης καταστροφῆς.
- Γάμος.— Κόμβος, τὸν ὅποιον δένει ἡ γλῶσσα καὶ δὲν δύνανται νὰ λύσουν οἱ ὀδόντες.
- Ἀκτινογράφος.— Ἐνσάρκωσις τῆς περίεργείας, ἀκρίτομυθίας καὶ φλυαρίας.
- Γειτόνισσα.— Ἄγρυπνος φύλαξ καὶ σχολιαστὴς τῶν πράξεών σου.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ

(Ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς)

- Συζητεῖται τὸ Πανεπιστημιακὸν ζήτημα.
- ΒΟΥΛΟΥΡΗΣ.— Ὑποστηρίζει διὰ παρά τὰς διαμαρτυρίας τῆς Συγκλήτου καὶ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἐν αὐτῷ κατάστασις εἶνε οἰκτροτάτη. Πλήρης δὲ ὀργῆς ἀναφωνεῖ: «Ποία τις εἶνε αὐτὴ ἡ κρυφία [ἢ Σύγκλητος], ἣτις ἔχει τὴν ἀναίδειαν νὰ διαμαρτύρηται; Θὰ εἶνε ἡ μόνη κρυφία, ἢ ὀυσηρέστῃσα...»
- ΠΟΔΑΛΑΙΦΩΝΑΙ.— Πῶ! Πῶ!! Πῶ!!!
- ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.— Ὅμιλῶν περὶ τῶν προσόντων τῶν καθηγητῶν διατείνεται διὰ «διὰ τὰ χραισθῆ τις καθηγητῆς, ὀφείλει τὰ πάντα νὰ θυσιάσῃ καὶ ὅ,τι τιμὰ λφές ἔχει ἐν τῇ οἰκογενείᾳ του. Θὰ σᾶς ἀναπτύξω, κύριοι, καὶ θὰ σᾶς παρουσιάσω τὰ παρασκήνια, ἐξ ὧν θὰ φριξήτε...»
- ΜΙΑ ΦΩΝΗ.— Λοιπὸν θὰ ἔχωμεν «σοναρὲ νουτάρ»!
- ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ (δευτερολογῶν).— Ἐπιτιθέμενος κατὰ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀποδεικνύει διὰ εἰς καθηγητῆς τῆς λαϊκῆς σχολῆς τῷ ἔδακτέ ποτε, νοσοῦντι, διαβατήριον διὰ τὸ Α' νεκροταφεῖον.
- ἈΛΛΗ ΦΩΝΗ.— Πάλιν καλὰ διὰ τὸ διαβατήριον δὲν ἦτο διὰ τὸ Β' νεκροταφεῖον!

Ἡ ΚΑΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΑΙ ΜΙΚΡΟΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ

ΤΟ ΚΑΥΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙ!

- Κάτι με ρεδιγζότα, Γιώργο; Καὶ γαντομένος!... Ποῦ ἦσο;
- Ἄχ!
- Ὦ! Τί φάτσα, ποῦ τὴν ἔχεις!... Τόρα σὲ προσεξα!... Δὲ μοῦ λές ποῦ ποῦ ἔρχεσαι;
- Ἀπ' τὴν ἐκκλησία.
- Κατάλαβα. Κανέναν φίλος;...
- Φίλτατος μάλιστα.
- Νέες;
- Τριάντα ἔτων. Διδάκτωρ τὰ φυσικομαθηματικά, με λαμπρὸν θῆσιν καὶ με μέλλον εὐρύτατον!... Τί παληόκοσμος, ἀλήθεια κι' ἀπ' ἀλήθεια!
- Καὶ εἰσθε συνδεδεμένοι...
- Μά, ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ. Μαζὺ στὸ ἀστικό, μαζὺ στὸ γυμνάσιο, μαζὺ καὶ στὸ πανεπιστήμιο. Οἱ γονεῖς μου ἐτρέλαινοντο γι' αὐτόν. Κάποτε μάλιστα ἐλπίζαμε νὰ τὸν κάνουμε γαμβρὸ στὴν ἀδελφή μου... Ἄχ! Τὸ καυμένο τὸ παιδί!
- Τί τὰ θέλεις, φίλε μου; αὐτὰ ἔχει ὁ κόσμος!
- Ἀλήθεια!
- Δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε τίποτε.
- Δυστυχῶς!
- Ἐγὼ τοῦ ἀχίποτον...
- Οὔτε κ' ἐγώ.
- Ἀλλοίως...
- Διόβολε!...
- Καὶ πῶς ἀνέβη;
- Ὅπως συμβαίνει συγγῆθος.
- Ἀηλαδή, ὅπως γιὰ ὅλο τὸν κόσμο.
- Ἄκουβός... Ἐλαμπε ἀπὸ ὕγεια, ἦτο ἔξυπνος. ἄστεῖος, ὅπου συναναστροφὴ κι' αὐτός. Τὸν ζητοῦσαν μετὸ κερί. Μάλῶνταν ποῖος νὰ τὸν προτοραράξῃ. Κι' ὁ δυστυχῆς ἀπὸ τὴν πῆλῃ του καλωσύνη πῆγαινε παντοῦ, ὅπου τὸν ἐπροσκαλοῦσαν.
- Ἀφ' οὗ εἶχε τόσα χαρίσματα, τὸ καταλαβαίνο. Εἶνε τόσο σπάνιοι σήμερα τέτοιοι χαρακτήρες.
- Οἱ νέοι εἶνε φοικαλέοι.
- Οἱ μεσοκίτες ἀπαίσιοι.
- Καὶ οἱ γεροντὲς πένθιμοι σὰν νεκροταφεῖο.
- Φανιάσου λῦσιπὸν γλέντι με τέτοιους ἀνθρώπους!
- Ἄν εἶνε δυνατόν ποτέ!
- Αὐτό, ποῦ λές, τὸ λαμπρὸ παιδί, μὰ βραδνὰ στὸ χορὸ κόποιου σωματείου— δὲν σοῦ λέγω ποιοῦ, γιὰ νὰ μὴ τὸ κῆνης σούσουρο— χόρευε, χόρευε διαρκῶς. Διόβολε! Ἔτσι ἔμμορφος καὶ χαριτωμένος ποῦ ἦτο, ἢ πτάμες τὸν τραβοῦσαν ἀπὸ δῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ. Ὅλες τὸν ἠθέλαν, γοητὲς καὶ νέες... Εἶχε παραξεσταθῆ καὶ ἔκαμε τὴ βλακεία νὰ πάη στὸ μπουφφέ νὰ πάσῃ μία μύρα παγωμένη. Ὑστερα βγήκε λίγο στὴ σάλα, ὅπου ἔκανε δροσιά. Ἐκεῖ κάθησε κοντὰ σὲ κάποια ἔμμορφη κοπέλλα καί...
- Καί;
- Αὐτὸ ἔφθασε. Βλέπεις γυρίζω ἀπ' τὴν ἐκκλησία.
- Ἀπέθανε;
- Ὁχι, καυμένε, ἐνυμφεύθη!

ΠΑΠΑ-ΓΑΛΛΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ κρατοῦντες τὸ πρῶτον φύλλον ἢ τὸ πολὺ τὸ δεῦτερον θεωροῦνται συνδρομηταί.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ"

ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΒΕΛΛΙΔΟΥ

(Παρά την "ΝΕΑΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ,")

Συνδρομή ωρισμένη και προπληρωτέα

Έν Θεσσαλονίκη	Γρ. άργ.	45
Έν τῷ Κράτει	» »	54
Διά τὸ Έξωτερικόν	φρ. χρ.	15
Έξάμηνιοι τὰ ἡμίση		
Έκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίον		

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος μόνον ὅταν φέρῃ τὴν ὑπογραφήν Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ἢ I. ΜΗΝΤΟΣ.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΩΣΤΕ δὲν εἶναι μόνον τὰ τράμ ποῦ ἀπειλοῦν τὴν ζωὴν μας καὶ κόβουν ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἔχομεν καὶ τὰ σύρματα τῶν τράμ ὡς ἀπειλήν... ἀνάθεν. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ τράμ μᾶς ἀπειλοῦν ἐπειδὴ κόβουν, ἐνῶ τὰ σύρματα μᾶς ἀπειλοῦν μὲ τὸ νὰ κόβῶνται. Αὐτὸ τοῦλάχιστον συνέβη προχθὲς διὰ χιλιοστὴν φορὰν πλησίον τῆς Καμάρας, ὅταν ἐκόπη τὸ σύρμα τῶν τράμ. Καὶ ἂν δὲν ἐκόπησαν ἄνθρωποι, ἐκόπη ὅμως ἐπὶ δίωρον ἡ συγκοινωνία. Ὡστε πάλιν κάτι... ἐκόπη.

Εἶχεν ὅμως καὶ τὸ καλὸν τοῦ τὸ σταμάτημα αὐτὸ τοῦ τράμ. Πολλοὶ εἰς τὸ βαγόνιον, τὸ ὁποῖον ἐμένεν ἀκίνητον ἐπὶ τῆς γραμμῆς, εὐρήκαν καταφύγιον ἀπὸ τὴν βροχὴν. Ἐξηπλώθησαν μέσα εἰς αὐτὸ καὶ ἐπερνοῦσαν τὴν ὥραν των μὲ ρεπάσσο. Καὶ ἦταν τόσο ὡραία ἡ ἐκεῖ διαμονὴ των, ὥστε δὲν ἐνόησαν καθόλου ὅτι ἐπαυελήθη ἡ συγκοινωνία καὶ τὸ τράμ ἐτίθετο πάλιν εἰς κίνησιν.

Καὶ ἠκούσθη τότε ὁ ἐξῆς ἀμίμητος διάλογος μεταξὺ ἐνὸς τοιοῦτου ἐπιβάτου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ὑπαλλήλου :

- ΥΠ.— τὸ εἰσιτηρίόν σας, κύριε.
- ΕΠ.— (Κάνει κίνημα ἀρνητικόν).
- ΥΠ.— Ἐχετε πάσσο;
- ΕΠ.— Ἐχω ρε—πάσσο!

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

ΧΘΕΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ, ἀφᾶ ἐπὶ πολλῶν ὡρῶν ἐκινῶμεν ὁδὸν ἐκβάτι μὲν χωρὶς νὰ ἠμποροῦν νὰ κοιμηθῶμεν, ἐπειδὴ ἡμῶν ἐντοπία ἐπιμεριδα, ἡ ὁποία ἦτο παλαιά, διότι πρέπει νὰ ἐξορῆται ἀπὸ παλαιὰ πρᾶγματὰ εἶναι ἀσκέτᾳ ἐφοδιασμένον.

Ἄνοιξα τὴν ἐπιμεριδα καὶ κατὰ τὴν ἐπερῶν ἡμῶν εἰς μὴν κοινοποιήσιν, τὴν ὁποίαν ποῖν ἀπὸ ἓνα μῆμα μᾶς ἐκάμεν ἡ δημορχία, γὰρ νὰ μᾶς πληροφοροῦσιν ὅτι ἀπ' ἐδῶ καὶ ὁδὸν ἐξῆς οἱ ἀμαξολάται θὰ φοροῦν ὅλοι «ὁμοιόμορφο ὁδὸν» κλπ. κλπ.

Ἐκεῖ ποῦ διάβαζα αὐτὴν τὴν κοινοποιήσιν, ἡ ὁποία μοῦ φάνηκε ὡς κάτι ταξίματα, ποῦ κάνουν ἡ μντέρες ὁτὰ παιδιὰ τους, γὰρ νὰ τ' ἀποκοιμήσουν, ἀποκοιμήθηκα. Καὶ ἐπειδὴ ἀποκοιμήθηκα μὲ τὰς ἐντυπώσεις ἐκείνων ποῦ διάβαζα, εἶδα ὁδὸν ὑπνο μου ὅτι ὅλες ἡ ἀμαξες τῆς πόλεως μας, σύμφωνα μὲ τὴν διαταγὴ τῆς Δημορχίας ἐλαμπον

ἀπὸ...καθαριότητα, ὅτι τὰ ἀλογὰ των ἦσαν... εὐρωστὰ καὶ ὅτι οἱ ἀμαξολάται ἐδῶρον καινούργιον ἐπενδύτην ἕως εἰς τὰ πόδια μακρῶν, μὲ διπλὴ σειρά κουβιῶν, σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιον τὸ ὁποῖον τοῖς ἐδῶκεν ἡ Δημορχία— καὶ ἐκάθηντο ὑπερήφανα ὁδὸν καθισμά των.

Τὸ προὶ ἐξύπνησα ἔχων τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ὁνειροῦ, ἐνεδύθην βιαστικὰ καὶ ἐβγήκα ἀμέσως ἀπὸ τὸ σπίτι μου, μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ εὐβῶ εἰς καμμίαν ἀπ' αὐτῆς τῆς περιόχου ἀμαξες καὶ νὰ κάνω ἓνα προῖνὸν περιπάτο.

Μόλις ὅμως ἐβγήκα ὁδὸν... Φαροῦν σοκάκι, εἶδα νὰ προβάλλουν ἀπὸ τὸ ἀντικρινὸ μέρος δύο ἀλογα, τὰ ὁποία εἰς τὸ πάχος ἐμοιαζαν μὲ τὸν Ἀχαμνόνοντα τοῦ Δὸν Κιχῶτου, καὶ ἐδουρον μίαν ἀμαξαν περιόχου διὰ τὴν... ἀρχαιοβρωμολογικὴν τῆς ἀξίας.

Ὅταν ἔροισα τὰ μάτια μου, γὰρ νὰ θαυμάσω τὴν καινούργια ὁμοιόμορφο ὁδὸν τοῦ ἀμαξολάτου δὲν εἶδα τίποτε ἄλλο παρὰ ἓνα πλατὺ ζωνάρι, μὲ τὸ ὁποῖον εἶχε τυλιγμένο τὸ μισθὸ τοῦ σώμα καὶ ἐμοιαζε ὡς τὸν Τσακιτζῆ.

Ἐστάθηκα πολλὴν ὥρα σαστισμένος. Ὅταν ἤλθα ὁδὸν ἐαυτοῦ μου ἐνθυμήθην ὅτι ἡ ὡραία ἐκείνη κοινοποιήσιν τῆς Δημορχίας ἦτο... ὄνειρον καὶ ὡς ὄνειρο θὰ μένη πάντοτε ὁδὸν τοῦ Κοῦμα!

ΠΕΡΙΕΡΓΟ πρᾶγμα καὶ μ' αὐτὸν τὸν Πολιτικὸν Σύλλογον. Μολονότι μερικοὶ ὑποστηρικταὶ τοῦ τρέχον, πασχίζου, ἰδρώου, σκουτῶνται, ὅσο νὰ ἠμποροῦσιν νὰ κατωρθώσιν καμμίαν συνέλευσιν, ἴσως καὶ αὐτοὶ γίνου μὲ λι ὁδὸν διοικητικὸν συμβούλιον, ἐντούτοις εἰς κάθε συνέλευσιν γίνονται πολλῆς ἀπελεύσεως καὶ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον γίνεται διωκτικόν.

Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι μὲ τὴν ὑπομονὴν θὰ διορθωθῆ ἡ δουλειά. Καὶ ἓνα μόνον μέλος ἂν μένη πιστὸ ὁδὸν σύλλογον, πρέπει αὐτὸ μόνον τοῦ μὲ χ α υ τ α π ἄ ρ η σ ι ν' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα τοῦ προέδρου, καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου, καὶ τοῦ ταμίου καὶ τοῦ γραμματέως καὶ τῶν συμβούλων, νὰ συνεδριάσῃ μόνον τοῦ καὶ μόνον τοῦ νὰ ἐκτελῆ τὰς ἀποφάσεις.

Τοιοῦτοτρόπως καὶ αἱ συνέλευσεις καὶ ἀπελεύσεις θὰ λείψουν, καὶ αἱ ἐγκλίσεις καὶ ἀντεγκλίσεις καὶ αἱ ρήσεις καὶ ἀντιρρήσεις.

Καὶ ἔτσι θὰ εἶνε ὁ σύλλογον καλὸν καὶ ἡμῖς καλλίτερα.

ΜΕΧΡΙ δήμερον οἱ φίλοι μας Ἐυρωπαῖοι μᾶς ἔρωγαν ἕως τὸ κόκκαλον.

Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν εὐχαριστοῦνται πλέον μὲ αὐτὸ μόνον καὶ θέλουσιν τὴν φάγε καὶ τὰ κόκκαλα μᾶς.

Γι' αὐτὸ ἓνας Ἐυρωπαῖος ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν κυβερνησὶν νὰ τοῦ δώσῃ τὴν ἀδεια νὰ μαζεύῃ μόνον αὐτὸς τὰ κόκκαλα μᾶς καὶ νὰ τὰ σιέλῃ ὁδὸν συμπατριώτας του.

Ἄλλ' ἂς μὴ περιμένῃ ἐν τούτοις ὁ ἐρίφης καὶ τοῦ δώσωμε νὰ φάγῃ ἄλλα κόκκαλα, ἀπ' ἐκεῖνα ποῦ ῥίχνομε σιὰ... σκουτῶντα.

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΟΛΟΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΟΙ

1.—'Ο Γέρω-Μηνᾶς, ἀφοῦ κοίλησε στὴν ἀγορὰ τὰ λαχανικά του, ποῦ τὰ πῆρε ἀπὸ τὸ ἀχανόκηπό του μὲ τὸ γαϊδουράκι του, ἀπεφάσισε νὰ γυρίσῃ σπίτι του. Σίχῃ μαζί του καὶ τὸ παιδάκι του, τὸν Κῶτσιο. Τὴ στιγμὴ δὲ πρὸς ξηκινούσαν, γιὰ νὰ μὴ γυρίσῃ ἀδειανὸ τὸ γαϊδουράκι του καὶ νὰ μὴ ξεσηθηθῆσιν στὸ φόρτωμα, εἶπε στὸν Κῶτσιο:

—'Αίντε, ρε πίτσικο ἀνέρα ἀπάνω στὸ ζῶ, γιὰ νὰ μὴ κουραστῆς κι' ἄλλας.

'Ο μικρὸς πῆδησε χαρούμενος, καβαλλίκεψ καὶ ξεκίνησαν καὶ οἱ τρεῖς εὐχαριστήμενοι. Πῆγαιναν ἤσυχα τὸ δρόμου τους, ἐβγήκαν λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν κοίτιαι, δταν τοὺς συναπαντάει ἓνας κύριος, ποῦ εἶχε τὴ μανία νὰ τὰ παρατηρῆ ὅλα καὶ νὰ κἀνῃ γιὰ ὅλα παρατηρήσεις.

'Αμα εἶδε λοιπὸν τὴν τριάδα, δηλαδὴ γέρω-Μηνᾶ, Κῶτσιο καὶ γαϊδουράκι, στάθηκε, τοὺς κῦτταξε καὶ εἶπε:

— Γειά σας καὶ τῶν τριῶν.
— Γειά σου κ' ἐσένα, συμπέθερε, ἀποκρίθηκεν ὁ γέρω-Μηνᾶ στραβουμουτσιάζοντας.

— Μὰ δὲ μοῦ εἶς, γέρω, εἶπε ὁ κύριος: τί πρᾶγμα εἶναι αὐτό; Βάνεις τὸν μικρὸν ἐπάνω στὸ γαϊδουράκι κ' ἐσὺ πηγαίνεις πεζός; Πῶς τὸ μαθαίνεις ἔτσι τὸ παιδί; 'Εσὺ ποῦ εἶσαι γέρος πρέπει νὰ εἶσαι καβάλλα κ' ὁ μικρὸς νὰ πηγαίνῃ πεζός. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς μεγαλειτέρους. 'Αν τὸ συνηθίσῃς ἔτσι ἀπὸ μικρὸ τὸ παιδί σου, πῶς θὰ σὲ σβασθῆ μεθαύριο;

Κ' ἔφυγε μουρμουρίζοντας.

2.—'Ο γέρω-Μηνᾶς κοντοστάθηκε, σι δένσε τὸ κεφάλι του κ' εἶπε:
— Δάσκαλος θὰ ἦταν αὐτός; δὲ πως ἄλλο. Μὰ καλὰ μοῦ τὰ εἶπες. 'Εἶα, ρε Κῶτσιο, κατέβα νὰ καβαλλίκεψ ἑγὼ ὅς μὴ τοῦ χαλάσω τὸ χατήρι.

Κ' ἔτσι ἔινε. Κιτέβηκεν ὁ Κῶτσιος κ' ἀνέβηκεν ὁ Μηνᾶς. Πῆγαιναν καὶ οἱ τρεῖς τὸ δρόμου τους ἤσυχαι, δταν σὲ λίγο τοὺς συναπαντάει ἓνα, ἄλλος κύριος, ποῦ μόλις τοὺς εἶδε, ἔβαλε στραβὰ τὸ φέσι του καὶ φώναξε:

— 'Αφ' ὅπου πατέρας! Μὰ, ὄλο ημενε! πῶς σοῦ βαστάει ἡ καρδιά νὰ πηγαίνῃς ἐπὶ καβάλλα καὶ αὐτὸ τὸ μωρουδέλι νὰ τρέχῃ ἀπὸ πίσω πεζό; Δὲν τὸ λυπᾶσαι; Πῶς τὸ ἀπάνω σου, χριστιανέ μου, καὶ δὲν θὰ κάθῃ τίποτε τὸ ζῶ σὲ βαστάει καὶ τοὺς δύο σας.

Κ' ἔφυγε ταραχμένος.

3.—'Ο γέρω Μηνᾶς χτύπησε τὸ κούτιλό του καὶ εἶπε:
— Μωρὲ καλὰ τὸ λέει ὁ χριστιανός. Ππ! στὴν ὁρμή! κ' ἐγὼ δὲν τὸ συλλοήστηκα καθόλου... 'Ανέβα, ρε Κῶτσιο, κ' ἐσὺ πισοκάπου'α. Πῆδησε ὁ Κῶτσιος, καβαλλίκεψ κ' ἔτσι πῆγαιναν κ' οἱ τρεῖς τὸ δρόμο τους εὐχαριστήμενοι.

Μὰ νὰ ποῦ σὲ λίγο τοὺς συναπαντάει ἓνας τρίτος κύριος καὶ καθὼς τοὺς εἶδε, στάθηκε καταμεσίς τοῦ ὁρόμου καὶ φώναξε:

— Βαί, βαί, βαί! Μωρὲ γέρω, καρδιά ἔχεις ἢ σίδερο; 'Αμ πῶς τὸ τυραννᾶτε ἔτσι τὸ ζῶ καὶ τὸ καβαλλίκεψτε κ' οἱ δύο σας τὸ δυστυχημένο; Δὲν τὸ λυπᾶσαι; Θὰ κοποῦνε δηλαδὴ τὰ πόδια σας, ἂν περπατήσετε καὶ λί'ο; "Ι!"

Κ' ἔφυγεν ἐλευνολογώντας τὸ ἄθλιο γαϊδουράκι.

'Ο γέρω-Μηνᾶς σταμάτησε τὸ ζῶ του, σκέφθηκε λί'ο κ' ὕστ'ρα, πηδώντας κάτω εἶπε:

— Κατέβα κ' ἐσὺ, ρε Κῶτσιο, ἄς τοῦ κἀνουμε τὸ χατήρι κ' αὐτοῦ τοῦ ζαβοῦ.

Πῆδησε κ' ὁ Κῶτσιος κάτω κ' ἔτσι πῆγαιναν καὶ οἱ δύο τους πεζοί κ' ὁ τρίτος ἀφόρτωτος. Σὲ λίγο ἔφτασαν τέλος στὸν κῆπό τους.

4.—Μὰ ἐκεῖ τοὺς συναπαντάει ἓνας τέταρτος κύριος, ποῦ καθὼς τοὺς εἶδε δὲν μπόρεσε νὰ μὴ φωνάξῃ:

— Μωρὲ μυαλὰ ποῦ τᾶχετε! Γιατί δὲν ἀναβαίνετε ἀπάνω στὸ ζῶ, ἀφοῦ ἔτσι κ' ἔτσι δὲν ἔχει καθόλου φορτίο;

'Ο γέρω-Μηνᾶς τὸν κῦτταξε καλὰ κ' εἶπε:
— Πὲς δ, τι θέλεις. 'Εσένα δὲ θὰ σοῦ τὸ κἀνω τὸ χατήρι.

Καὶ δταν ἔφτασαν ἔξω ἀπὸ τὸ σπήτι των ξεπερόβαλλ' ἡ κυρὰ Μηνοῦ ποῦ καθὼς τοὺς εἶδε εἶπε καὶ αὕτη:

— Πεζοὶ ἦρθατε χριστιανέ μου! Μὰ δὲν καβαλλίκεψατε τὸ ζῶ;

'Ο γέρω-Μηνᾶς στάθηκε, σκέφθηκε, σκέφθηκε κ' ὕστ'ρα μουρμουρίζοντας:

— Πίσω μου σ' ἔχω Σατανᾶ!... Μὰ τώρα πιστεύω πῶς ἦταν ἀλήθεια ὁ φούρνος τοῦ Ναστραλίν Χότζα.

Τὴν ἔλεε δμως στιγμὴ τὸν ἐρώτησε κ' ὁ Κῶτσιος:
— Πατέρα, τί ἔπραξε νὰ κἀνουμε γιὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσωμε δλους;

'Ο γέρω-Μηνᾶς συλλοίστηκε λίγο καὶ ἀποκρίθηκε:
— 'Ἐπρεπε... ν'ἔγινε δύο γαϊδουρία.

ΑΚΑΚΙΟΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Σπουδαίον γεγονός συνετάραξε τόν κόσμον τήν εβδομάδα αὐτήν· ἡ προσοχή ὅλη τῆς ἐπισήμου καί ἀνεπισήμου Εὐρώπης εἶχε στραφῆ πρὸς τήν... ὡραίαν καί ἐρωτοπαθῆ χήραν Σταίγγελ καί ὅλοι ἐκρεμάστησαν ἀπὸ τὸ φουστάνι τῆς. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν ἔκανε τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν θαυμασίαν χήραν, ἀλλὰ ἤκουε καί ἐμάνθανε τοὺς ἔρωτας τῆς.

Ὅλα τὰ πολιτικά ζητήματα καί ὅλαι αἱ ὑηλώσεις τοῦ Αἰθρενταί καί τοῦ Ἰσβόλσκη καί τοῦ Ἀσκουῦθ καί τοῦ Πισόν καί τοῦ Τιτόν, ὑπεχώρησαν πρὸ τῶν δηλώσεων τῆς χήρας, τὰς ὁποίας ἔκανεν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Παρισίων περὶ τοῦ βίου τῆς καί τῆς πολιτείας τῆς, ἡ ὁποία δὲν ἦτο καθ' ὅλου... Πλατωνική.

Ὁ βίος ὅμως καί ἡ πολιτεία τῆς χήρας Σταίγγελ ἠμποροῦν νὰ περιληφθοῦν κάλλιστα εἰς τὸ μαρτυρολόγιον, ἀφοῦ τοὺς ἐξέθεσαν ἐπὶ δικαστηρίου περὶ τοὺς ἑκίτον μίστερας.

Ἡ κυρία Σταίγγελ κατόπιν τῶν ἐγκλημάτων, τὰ ὁποία εἶχε κάνει ἐνομιμάσθη τραγική χήρα κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν εὐθυμον χήραν, ἡ ὁποία διασκεδάσει ἀκόμη τὸ παγκόσμιον κοινόν. Καί ὅμως ἡ «εὐθυμος χήρα» δὲν ἔκαμε τὸν κόσμον νὰ γελάσῃ, ὅσον ἡ τραγική αὐτῆ χήρα, ἡ ὁποία ἐγέλασε εἰς τὸ τέλος καί τὸν ἑαυτὸν τῆς, ἀφοῦ κατόρθωσε ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι πραγματικῶς ἀθώα... ὡς περιστέρα.

Ἡ χήρα καί ὀρφανὴ Σταίγγελ μ' ὄλον τὸ τρομερὸν ἐναντίον τῆς κατηγορητήριον δὲν τὰ ἔχασεν οὔτε στιγμήν καί ἦτο βεβαία, ὅτι θ' ἀθωωθῆ, ἐπειδὴ ἐγνώριζε τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἔχουν πάντοτε οἱ δικαστὴ ὑπὲρ τῶν... χηρῶν καί ὀρφανῶν.

Τέλος πάντων ἡ τρομερὰ χήρα ἠθωώθη καί τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὰς Ἀγγλικὰς ἐφημερίδας νὰ ἐπιτεθοῦν δριμύτατα κατὰ τῆς Γαλλικῆς δικαιοσύνης καί ν' ἀποδείξουν, ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ ἐξακολουθοῦν πάντοτε νὰ εἶναι... σεμνύτφοι καί ὅτι οἱ Γάλλοι δὲν ἠμποροῦν νὰ... χηραφετηθοῦν. Ἄν ἐδίκαζον τὴν Σταίγγελ Ἀγγλοὶ δικασταὶ θὰ τὴν ἐκρεμοῦσαν, ἐνῶ οἱ Γάλλοι δικασταὶ... ἐκρεμάστησαν ἀπὸ τὸ στόμα τῆς.

Ἡ ἀθώωσις τῆς ὡραίας χήρας, ποῦ κάθε ἐρωστὴ τῆς τὸν εὐνοτοῦρεψε καί μὲ ἓνα ἐγκλημα σὺν τὴν ἀρχαίαν Κλεοπάτραν, ἔκαμε πραγματικῶς ἐντύπωσιν καί εἰς τὸν ἄλλον κόσμον. Ἄλλ' ἡ ἀθώωσις αὐτῆ δὲν πρέπει νὰ παραξενεύῃ κανένα, ὅτι οἱ δικασταὶ τῆς χήρας ἠκολούθησαν ἀπλοῦστα τὸ Εὐαγγέλιον καί εἶπαν: «Γύναι ἀφέονται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι ὅτι... πολὺ ἠγάπησας.»

Ο ΜΟΝΟΜΜΑΤΗΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

— Τὴν γνωρίζεις αὐτὴν τὴν κυρία, ποῦ φορεῖ καπέλλο; Τυρόλ!

— Ναι· εἶναι μία κυρία ἐκ... Τυρολόγης!

!!!

Ὁ λόγος περὶ τοῦ ἁγίου Τσακιριτζῆ.
— Εἶδες; ἄλλους φόνους καί ἐμπρησμοὺς ἔκαμεν αὐτὸς ὁ Τσακιριτζῆς.

— Ναι· βρέθηκε πάλι σέ... τσακιρ-κέφι

ΠΑΣΒΑΝΤΗΣ

Ο ΝΕΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

Μὲ τὰ παιδιὰ μου
στὴν ἀγκαλιά μου
πάντα γυρίζω
καί μουρμουρίζω:
Ἐγὼ εἶμ' ὁ ἄντρας, ποῦ ἔχω γυναῖκα
τὴ νέα γυναῖκα.

Τὶ ὑποφέρω
ἐγὼ τὸ ξέρω.
Γίνομαι μάννα
καί παραμάννα
χωρὶς νὰ θέλω· κ' εἶμαι γυναῖκα,
γιατὶ ἔχω ταῖρι τὴ νέα γυναῖκα.

Γιὰ νὰ φουμάρω
ἓνα τσιγάρο
καιρὸ δὲν ἔχω.
Πάντα μου τρέχω
ἢ ρογοβύζι νὰ ἐτοιμάσω
ἢ μ' ἀραροῦτι νὰ τὰ γελάσω.

ΑΝΑΝΙΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Εἰς ἓκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ ὁποίου τὴν προβειὰ εἶχε ξετινάξῃ ἀλύπητα ὁ μακαρίτης Κόντος, ἀπολογοῦμενος προέβαλλεν ὀγκώδη τόμον, ὡς παράρημα ἔργου τοῦ τινος πρὸς ἀπόδειξιν τῆς σοφίας του.

Τὸ νέον βιβλίον ἐπεγράφετο: «ἀναγκαῖον παράρτημα».

Ὁ Κόντος ἀντιπαρετήρησε τότε εἰς τὸν σοφὸν καθηγητὴν ὅτι οἱ ἀληθῶς σοφοὶ ὀφείλου νὰ ἀποφεύγουν τὰ περιεττά. Ἦμποροῦσε νὰ εἰλεπεν ἡ λέξις παράρτημα. — «Ἀρκετὸν ἦτο μόνον τὸ ἀναγκαῖον».

ΑΚΟΝΤΙΣΤΗΣ

Παπούτσια στέρια και κομρά και με τιμή κομ-σι κομ-σα 'ς τους Ζαχοπούλλους χρονιάς δά πάρτε Θεσσαλονικείς!

ΕΙΣΘΕΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ;

ΕΙΣ ΤΟΥΤ

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ

ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΧΑΡΙΣΤΗΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΗ ΜΗ ΚΑΙ ΕΜΜΟΡΦΙΑ

ΜΠΙΡΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΖΕΔΕΣ ΕΚΛΕΚΤΟΙ

Σου περιουσία, όλιγο χρήμα, Μην τό ξοδεύεις, γιατί είναι τρέξε στην Τράπεζαν της Μικράς Ταμειντήριον τό λαϊκό λίγα δά δίγης πολλά δά πέργη, με τεσεράμισιν τίς κλίω. Κι' έτσι χωρίς δυσκολία αποκιάς περιουσία.

Άστέριος Γούσιου ό γνωστός και ρέκτης χαρτοπώλης στάς Σέρρας ό μογαδικός προμηθευτής εικόνων βιβλίων και κανόνων της νεολαίας όλης πωλεί παντοία ύλικά τών χειροτεχνημάτων κι' απαγορεύει πώλησιν κρυφομετριάματων

ΓΑΛΑΚΤΟΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ ΣΤΩΦΦΕΡ

ΜΟΝΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ & ΠΑΣΑΝΙΚΑΣ

Όποιος θέλει στην Γκιονμουλιζίνα ξενοδοχείον μ' έπιπλα φίνα, όπως και στην Εύρώπη ως τρέξη στη «Ροδόπη» του Άθανασιάδου, του ρέκτου κι' άρχανιάση, αν θέλη με χλιδή και φθέρια νά περάση.

Τύποις Η. Σ. Άρδίτη

Καβαλλιώται κάθε βράδυ όπου βραδιά Ζαχαριάδου, ή βίβλιον λογίων θά εύρητε περιόφημας κοκ- [σέρβες και χάρι στο σεβίρισμα και νόστιμους με- [ξέδες Μά και κονιάκ έλληνικό καθώς και τσοκο- [λάτα μπύρα βράδυ και ποτά ποικίλα ροσολάτα εις τους «Φιλίππους» όλοι σας πηγαίνετε [τρεχάτο. να βρήτε τήν άριστήν φάση χροντικό ραχατι

Άνθοδέσμας και στεφάνους για κηδείας και για γάμους μέρα, νύχτα, πρωί, βράδυ βρώσκεις στο Εύριβιάδου του γνωστού Κωνσταντινίου και άνθέων πλείστα είδη Φτιάγια χωρίς τίς εθέρια όποιος θέλει βρέ παιδιά ή στού «Αί Θανάση» πλάη ή στον «Όλυμπόν» ως πάγη.

Στην Ξάνθην είν' ή «Ροίμελα» ξενών μογαδικός χωρίς ξανθομανρειοφές, όθανός και παύτοικός

Χωρίς συλλογή πολλή και χωρίς πολύ ν' άργήστε τρέξε στην «Ανατολή», άσφάλειαν έλληνικήν, στάς πληρωμάς της τακτικήν την ζωήν σας ν' ασφαλίστε. Έχει έγγρήσιν τών κεφαλαίων και δίδει μέρισμα πολύ γενναίον.

Με ραχάτι όποιος θέλει νάκάτση, άγνωστος αν φθάση στο Δεδέ-Άγάτσι ως πάγη στην «Εύρώπη» του Κανελλοπούλου, όπου δά βρή ζρεββάτι και φαγητό Δουκούλου.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Οι παρτισινοί λέγουν συνήθως ότι η γυναίκα μοιάζει με... στρείδι, κλεισμένο μέσα σ' ένα μαργαριτάρι.
Πολύ επιτυχημένη αναστροφή όρων.

×

Δέν υπάρχει ηλιθιώτερον πράγμα από γυναίκα ηλιθίαν, εκτός αν αυτή είνε γυναίκα υπέροχος. Τότε είνε υπερόχος ηλιθία και τουτό, βλέπετε, κολακεύει αρκετά τή γυναικεία ματαιότητα.

×

Όσον περισσότερον αγαπώμεν τās γυναίκας, τόσον ολιγώτερον τās νοιώθωμεν. Έξ αντιθέτου : όσον περισσότερον νοιώθωμεν τās γυναίκας, τόσον ολιγώτερον τās αγαπώμεν.

Όστε; Ούτε στο σακί, ούτε στο σακκουλι....

×

Η μεγαλειτέρα βλακεία του άνδρος είνε να γράφη προς τήν γυναίκα : «διὰ βίου έραστής σας.» Ποτέ δέν ήμπορει να φαντασθή πόσον η άπλη αυτή φράσις διασπιδάξει τον... διάδοχόν του!

ΜΙΣΟΓΥΝΗΣ

ΑΡΧΑΙΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Μετάφρασις Η.Π.Β.)

ΣΕ ΜΙΑ ΜΑΤΡΟΜΑΛΟΤΣΑ

Λένε, Νικόλλα, μερικοί πως βάφεις τα μαλλιά σου, ενώ συ τάχεις κατάμαυρα πάρε με τον παρὰ σου.

ΑΓΟΡΑΣΜΕΝΗ ΟΜΟΡΦΙΑ

Δοντάκια αγοράσες, μαλλιά, φκασειδι κι' αλοιφή. Μά με το ίδιο το έξοδο ε' παρνες και μορφή.

Ο ΤΣΙΓΚΟΤΗΝΗΣ

Γιατι παραδες ξεδωσεν ο Έρμος στ' όνειρό του, απ' τήν περίσσα λύπη του έκοψε το λαιμό του.

Ο ΤΕΜΠΕΛΗΣ

Ένα τεμπέλη μιὰ φαρά σε βρυλακή είχαν βάνει. Για να μη βγή ειπε μόνος του, πως έχει φόνο κάνει.

ΦΡΟΝΙΜΟ ΓΙΑΤΡΙΚΟ

Το λύχνο βλάκας έσβυσε γιατι τον τρώγαν ψύλλοι, κι' έτσι—τούς ειπε—τόρα πειά δέν θα με ιδήτε, φίλοι!

Ο ΝΗΣΤΙΚΟΣ

Όλο μεθοδσαν μόνο εσύ δέν ησουνα πιωμένος. Γι, αυτό σ' εκείνους μόνο εσύ φαινόσουν μεθυσμένος.

Ο ΛΙΜΑΔΟΡΟΣ

Γά πές μου, Έρμη παρακαλώ, πως η ψυχή του Αίλλανου κατέρα νε στον Δίη; Θαύμα θα νάταν αν κατέρα ν: βουρή. Ίσως και σένα κάτι να σου μάθη θε νάθελεν. Όμιε! τί έχει να πάθη όποιος και πεθαμένο άκ μα τον ιδή!

ΣΕ ΠΟΙΗΤΗ

Είνε και σής Μούσε; Στριγλες, που σε κάνουν ποιητή και για τουτό ίχως μέτρο μας γεμίσε το χαρτί. Το λο πόν, παρακαλώ σε, γράφε μας με το σωρό πειδ τρανή απ' αυτή την τρέλλα να εύχηθώ σου λέν μπορώ.

ΗΧΩ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,,

Ό μικρός.

—Μπαμπά, γιατί ο γιατρός σ' έρωτοῦσε τόσο πολὺ τί φαγητά τρώς;

—Γιά να καταλάβη, αν μου περισσεύουν χρήματα, να μου φουσκώσει το λογαριασμό.

—Αφεντικό, τί ώρα θα φάτε άπόψε;

—Γιατί!

Γά να ξέρω ποτε να σ'εσ τηγανίσω τα μυαλά...

Κατά τήν άπογραφην των στρατευσίμων.

Ό γραφεύς.—Πως ονομάζισαι;

Ό στρατεύσιμος—Αγαμέμων

Ό γραφεύς γράφει: Αγά—μαϊμόν.

Πάντοτε τέλος πάντων πρέπει να κόβουν κάτι αυτά τα τράμ' όταν λειτουργούν κόβουν πόδια' όταν δέν λειτουργούν κόβουν τήν συγκοινωνία.

Ό καθηγητής.—Χθές το βράδυ μετά το θέατρον έπηγα εις τήν μπύρα κ' εκεί είδα πολλούς από σας εις τέτοιαν ώραν άκατάλληλον, που κάθε φρόνιμος άνθρωπος βρίσκεται στο σπίτι του.

—Φαίνεται ότι άνδρας σου είνε πολὺ καλός, άφού δέν γκρινιάζει για τα λουσα που κάνεις.

—Έχω καυμένη, μιὰ μυστική τέχνη, που τον κάνω και άποστομώνεται.

—Δέν μου τήν μαθαίνεις κ' έμένα;

—Νά, μόλις αρχίζει να μου γκρινιάζει, του ζητώ κι' άλλα και τότε σιωπᾶ.

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

ΕΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΝΕΑ ΑΛΗΘΕΙΑ

Υπεύθυνος συντάκτης Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ